

Daniels bok – nummer ett hundre og seksti

Den profetiske betydningen av Daniels siste syn: Åpenbaring av sannhet for de siste dager

Jeff Pippenger
2024-03-26

Daniel blir i kapittel ti framstilt som oppreist fra sørgedagene ved den evige evangeliets tretrinnsprosess. Gabriel gir deretter Daniel den profetiske historien i kapittel elleve, og identifiserer således historien om lyset ved den store elven Hiddekel.

«Det er behov for et langt grundigere studium av Guds Ord. Særlig bør Daniel og Åpenbaringen vies oppmerksomhet som aldri før i vårt verks historie. Vi har kanskje mindre å si på enkelte områder når det gjelder den romerske makt og pavedømmet, men vi bør henlede oppmerksomheten på det profetene og apostlene har skrevet under inspirasjon av Guds Ånd. Den Hellige Ånd har slik formet forholdene, både ved meddelelsen av profetien og i de begivenheter som er fremstilt, at det skal lære at det menneskelige redskap må holdes ute av syne, skjult i Kristus, og at Herren, himmelens Gud, og Hans lov skal opphøyes.»

«Les Daniels bok. Fremstill, punkt for punkt, historien om de rikene som der er fremstilt. Se statsmenn, rådslagninger, mektige hærer, og se hvordan Gud virket for å ydmyke menneskenes stolthet og legge menneskelig herlighet i støvet. Gud alene fremstilles som stor. I profetens syn ses Han idet Han styrter ned én mektig hersker og oppreiser en annen. Han åpenbares som universets monark, i ferd med å opprette sitt evige rike—Den gamle av dager, den levende Gud, all visdoms Kilde, Nåtidens Hersker, Fremtidens Åpenbarer. Les og forstå hvor fattig, hvor skrøpelig, hvor kortlivet, hvor feilende, hvor skyldig mennesket er når det opphøyer sin sjel til tomhetens gjenstand.»

Den Hellige Ånd peker oss gjennom Jesaja hen til Gud, den levende Gud, som den fremste gjenstand for vår oppmerksomhet—til Gud slik han er åpenbart i Kristus. «For et barn er oss født, en sønn er oss gitt; herredømmet skal være på hans skulder; og hans navn skal kalles Underfull, Rådgiver, Veldig Gud, Evig Far, Fredsfyrste» [Jesaja 9:6].

«Det lys som Daniel mottok direkte fra Gud, ble gitt særlig for disse siste dager. De synene han så ved breddene av Ulai og Hiddekel, de store elvene i Sinear, er nå i ferd med å bli oppfylt, og alle de forutsagte begivenheter vil snart ha funnet sted.» Manuscript Releases, bind 16, 333, 334.

Den Hellige Ånd «formet således forholdene» ved givelsen av profetien «og begivenhetene» i Daniels siste syn, at det første kapittel (ti) representerer Guds folks erfaring i de siste dager, likesom også det siste kapittel (tolv) gjør det. Utformingen av de tre kapitlene som utgjør lyset ved elven Hiddekel, som «ble gitt særlig for disse siste dager», var tiltenkt å bære den tredelte definisjon av «sannhet». Ved at det første stemmer overens med det siste, og det midterste representerer opprør, har vi ikke bare strukturen i det hebraiske ordet «sannhet», som ble dannet av den første, trettende og siste bokstav i det hebraiske alfabet, men vi ser også Alfas og Omegas

signatur.

Daniel kapittel ti identifiserer de hundre og førtifire tusen som forstår både «chazon»-synet om de to tusen fem hundre og tjue år, og «mareh»-synet om de to tusen tre hundre år. Ikke bare forstår de disse to synene, men de eier også den erfaring av rettferdiggjørelse ved tro som frembringes av det feminine og kausative «marah»-synet av «åpenbarelsen».

«For sinnet og sjelen, så vel som for kroppen, er det Guds lov at styrke vinnes ved anstrengelse. Det er øvelse som utvikler. I samsvar med denne lov har Gud i sitt ord tilveiebrakt midlene til mental og åndelig utvikling.

«Bibelen inneholder alle de prinsipper som mennesker trenger å forstå for å bli skikket enten for dette liv eller for det liv som kommer. Og disse prinsipper kan forstås av alle. Ingen som har en ånd til å verdsette dens lære, kan lese et eneste avsnitt i Bibelen uten å vinne av det en eller annen hjelpsom tanke. Men Bibelens mest verdifulle undervisning oppnås ikke ved tilfeldig eller usammenhengende studium. Dens store sannhetssystem er ikke fremstilt slik at det kan oppfattes av den hastige eller skjodesløse leser. Mange av dens skatter ligger langt under overflaten, og kan bare oppnås ved flittig granskning og vedvarende anstrengelse. De sannheter som går inn i og utgjør den store helhet, må granskes frem og samles opp, 'her litt og der litt.' Jesaja 28:10.»

«Når de således granskes og føres sammen, vil det vise seg at de er fullkomment tilpasset hverandre. Hvert evangelium er et supplement til de andre, hver profeti en forklaring på en annen, hver sannhet en utfoldelse av en annen sannhet. Forbildene i den jødiske husholdning blir gjort klare ved evangeliet. Hvert prinsipp i Guds ord har sin plass, hvert faktum sin betydning. Og den fullstendige bygning, i plan og utførelse, vitner om sin Opphavsmann. En slik bygning kunne intet annet sinn enn den Uendeliges unnfange eller danne.»

«Når man gransker de ulike delene og studerer deres innbyrdes sammenheng, blir menneskesinnets høyeste evner satt i intens virksomhet. Ingen kan befatte seg med et slikt studium uten å utvikle åndskraft.»

«Og den mentale verdien av bibelstudiet består ikke bare i å utforske sannheten og sammenføre den. Den består også i den anstrengelse som kreves for å fatte de emner som legges frem. Et sinn som bare er opptatt med alminnelige saker, blir forkrøplet og svekket. Hvis det aldri blir satt på prøve til å forstå store og vidtrekkende sannheter, mister det etter en tid evnen til å vokse. Som vern mot denne degenerasjon og som en drivkraft til utvikling kan intet annet måle seg med studiet av Guds ord. Som middel til intellektuell dannelsen er Bibelen mer virksom enn noen annen bok, eller enn alle andre bøker tilsammen. Storheten i dens emner, den verdige enkelhet i dens ytringer, skjønnheten i dens billedspråk, vekker og opphøyer tankene slik intet annet kan. Intet annet studium kan formidle en slik mental kraft som den anstrengelse det er å fatte åpenbaringsens veldige sannheter. Sinnet, når det således bringes i berøring med den Uendeliges tanker, kan ikke annet enn å utvide seg og styrkes.»

«Og enda større er Bibelens kraft i utviklingen av den åndelige natur. Mennesket, skapt til samfunn med Gud, kan bare i et slikt samfunn finne sitt virkelige liv og sin utvikling. Skapt til å finne i Gud sin høyeste glede, kan det i intet annet finne det som kan stille hjertets lengsler,

som kan mette sjelens hunger og tørst. Den som med oppriktig og lærevillig ånd gransker Guds ord og søker å fatte dets sannheter, vil bli ført i berøring med dets Opphavsmann; og, med mindre det er ved hans eget valg, finnes det ingen grense for mulighetene i hans utvikling.»

«Med sitt vide spenn av stil og emner har Bibelen noe som kan interessere ethvert sinn og tale til ethvert hjerte. På dens sider finnes den eldste historie; biografi som er den mest livsnære; prinsipper for styresett til ledelse av staten, til ordning av husholdningen—prinsipper som menneskelig visdom aldri har kunnet måle seg med. Den inneholder den dypeste filosofi, den søteste og mest opphøyde poesi, den mest lidenskapelige og den mest gripende. Uendelig høyt hevet i verdi over noe menneskelig forfatters verk er Bibelens skrifter, selv når de betraktes på denne måten; men av uendelig videre omfang, av uendelig større verdi, er de når de ses i sin forbindelse med den store sentrale tanke. Betraktet i lyset av denne tanke får hvert emne en ny betydning. I de enklest uttrykte sannheter ligger prinsipper som er høye som himmelen og som favner evigheten.»

«Bibelens sentrale tema, det tema som alle andre i hele boken samler seg om, er gjenoppløsningsplanen, gjenopprettelsen av Guds bilde i menneskesjelen. Fra det første hint om håp i domsordet som ble uttalt i Eden, til det siste herlige løftet i Åpenbaringen: «De skal se hans ansikt, og hans navn skal være på deres panner» (Åpenbaringen 22:4), er innholdet i hver bok og hvert avsnitt i Bibelen utfoldelsen av dette underfulle temaet,—menneskets opphøyelse,—Guds kraft, «som gir oss seier ved vår Herre Jesus Kristus.» 1 Korinterbrev 15:57.» Utdanning, 123–125.

I det avsnittet som nettopp er sitert, blir det fastslått at Bibelen, når den betraktes ut fra enhver litterær synsvinkel, står enhver menneskelig frembringelse langt overlegen. Søster White uttalte: «På dens sider finnes den eldste historie; biografi som er mest tro mot livet; prinsipper for styresett til kontroll av staten, til regulering av husholdningen — prinsipper som menneskelig visdom aldri har kunnet måle seg med. Den inneholder den dypeste filosofi, den skjønneste og mest opphøyde poesi, den mest lidenskapelige og den mest gripende», og at «ingen annen enn den Uendeliges forstand kunne tenke ut eller forme en slik struktur».

Alle menneskehetens anerkjente regler som identifiserer de regler som gir litteraturen dens struktur, overgås av Bibelen. De prinsipper som fremlegges ved menneskehetens universiteter, og som identifiserer forskjellen mellom middelmådig eller mindreverdige litteratur og mesterverkene i den menneskelige litteratur, overgås alle av Bibelen. Med dette i tankene er det verdt å erkjenne at klimakset, den store avslutningen på hele Bibelens profetiske vitnesbyrd, er fremstilt i Daniels siste syn. Det er sluttstenen i det profetiske vitnesbyrd, og intet klimaks i menneskelig litteratur kommer i nærheten av vitnesbyrdet i Daniel kapittel elleve, fra og med vers én og videre gjennom kapittel tolv vers fire.

I Åpenbaringsboken møtes alle Bibelens bøker og avsluttes, og i Åpenbaringen tas de samme profetiske linjene opp igjen som i Daniels bok; men i forhold til hverandre er Daniels bok den første omtalen, og Åpenbaringen den siste. Alt finnes i den første omtalen, og alt finnes i Daniels bok, og bokens klimaks er synet som ble gitt ved elven Hiddekel. Klimakset i de hendelsene som fremstilles i det synet, begynner i vers førti og fortsetter inntil boken blir forseglet i vers fire i

kapittel tolv. Disse versene fremstiller den store finalen på enhver profetisk sannhet som noen gang er blitt uttalt eller nedtegnet av fortidens hellige menn, innbefattet Søster White.

Det som leder frem til den konklusjonen i kapittel elleve, er historier innenfor kapitlet som gir vitnesbyrd om den rette forståelsen av de siste seks versene i kapittel elleve, hvor dragens, dyrets og den falske profetens trefoldige fiender nå leder verden frem mot avslutningen av menneskets prøvetid. Søster White identifiserer dette indre prinsippet direkte.

«Vi har ingen tid å miste. Trengselstider ligger foran oss. Verden er satt i bevegelse av krigens ånd. Snart vil de trengselsscener som er omtalt i profetiene, finne sted. Profetien i det ellevte kapittel av Daniel har nesten nådd sin fullstendige oppfyllelse. Mye av den historien som har funnet sted til oppfyllelse av denne profetien, vil bli gjentatt. I det tredevte vers tales det om en makt som 'skal bli mismodig og vende tilbake og bære nag til den hellige pakt; således skal han gjøre, og han skal vende tilbake og akte på dem som forlater den hellige pakt. Og hærstyrker skal stå til hans tjeneste, og de skal vanhellige helligdommen, festningen, og avskaffe det daglige offer, og de skal oppreise ødeleggelsens styggedom. Og dem som handler ugudelig mot pakten, skal han forderve med smiger; men det folk som kjenner sin Gud, skal vise styrke og handle. Og de forstandige i folket skal lære de mange; men de skal falle ved sverd og ild, i fangenskap og plyndring, i mange dager. Når de faller, skal de få litt hjelp; men mange skal slutte seg til dem med smiger. Og noen av de forstandige skal falle, for at de skal prøves og renses og gjøres hvite, helt til endens tid; for det varer ennå til den fastsatte tid. Og kongen skal gjøre etter sitt eget forgodtbefinnende; og han skal opphøye seg og gjøre seg stor over hver gud og tale forferdelige ord mot guden Gud, og det skal lykkes for ham inntil vredens tid er til ende; for det som er fast bestemt, skal bli fullbyrdet.' Daniel 11:30–36.»

«Scener lik dem som er beskrevet i disse ord, vil finne sted. Vi ser bevis på at Satan hurtig er i ferd med å få herredømme over menneskers sinn som ikke har gudsfrykt for øye. La alle lese og forstå profetiene i denne bok, for vi går nå inn i den trengselstid som det er talt om:

«'Og på den tid skal Mikael stå fram, den store fyrsten som står opp for ditt folks barn; og det skal bli en trengselstid, slik det ikke har vært siden det fantes et folkeslag og helt til den samme tid. Men på den tid skal ditt folk bli frelst, hver den som blir funnet innskrevet i boken. Og mange av dem som sover i jordens støv, skal våkne, noen til evig liv, og noen til skam og evig avsky. Og de forstandige skal skinne som himmelhvelvingens glans; og de som leder mange til rettferdighet, som stjernene i all evighet. Men du, Daniel, lukk til ordene og forsegl boken inntil endetiden; mange skal fare hit og dit, og kunnskapen skal bli storøkt.' Daniel 12:1–4.» Manuscript Releases, nr. 13, 394.

I dette avsnittet viser søster White først til Daniel kapittel elleve og identifiserer deretter prinsippet «at mye av den historie som har funnet sted i oppfyllelse av denne profetien, vil bli gjentatt». Hun siterer så direkte vers tretti til trettiseks og følger opp med erklæringen om at «scener lik dem som er beskrevet i disse ord, vil finne sted». Etter å ha angitt vers tretti til trettiseks, og sagt at scener lik dem som omtales i disse versene vil finne sted, angir hun deretter prøvetidens avslutning, når Mikael står fram i vers én i kapittel tolv. Ved å gjøre dette avgrenser hun disse sju versene og plasserer dem i den historie som umiddelbart går forut for at Mikael står fram.

Mer enn én gang har vi behandlet historien i vers tretti til trettiseks, og hvordan de er parallelle med vers førti til førtifem i Daniel elleve, og vi vil nå begynne å betrakte andre perioder av den profetiske historien i kapittel elleve som gjentas i disse siste seks versene. Men før vi gjør det, vil vi nok en gang gi en kortfattet sammenfatning av parallellen mellom vers tretti til trettiseks og vers førti til førtifem.

Vers tretti markerer overgangen fra hedensk Roma til det pavelige Roma. Denne overgangshistorien behandles i en rekke profetiske avsnitt som angir slike tidspunkter som årene 330, 508, 533 og 538. Det finnes andre profetiske kjennemerker i overgangen fra det fjerde riket til det femte riket i Bibelens profeti, men i vers trettién står hedensk Roma fram for pavedømmet, slik det er representert ved Klodvig i året 496. De hedenske maktene, som innledningsvis er representert ved Klodvig i verset, fullfører arbeidet med å fjerne enhver hedensk motstand (det daglige) mot pavedømmets oppstigning innen året 508. Krigføringen i disse tider fører ødeleggelse over byen Roma i løpet av denne historien, slik dette er representert ved «styrkens helligdom», og innen året 538 setter de hedenske maktene pavedømmet på jordens trone, og hun vedtar deretter en søndagslov ved konsilet i Orléans.

Vers trettito til og med trettiseks identifiserer den morderiske krigføringen pavedømmet da førte mot Guds trofaste i løpet av de tolv hundre og seksti årene i den mørke middelalder. Til sist kommer pavedømmet til sin ende i vers trettiseks. I vers førti inngikk Reagan en hemmelig allianse med antikrist, noe som markerer tidspunktet da protestantismens motstand var blitt tatt bort, slik det er fremstilt ved året 508. Reagans forpliktelse med hensyn til finansielle midler og militær styrke var blitt forebildet ved de «våpen» som stod opp for pavedømmet i 496. Ødeleggelsen av det hedenske Romas styrkes helligdom, representert ved byen Roma, er et forbilde på ødeleggelsen av USAs grunnlov ved den snart kommende søndagsloven, for grunnloven er styrkens helligdom for De forente stater. Ved søndagsloven vil pavedømmet igjen bli satt på jordens trone, slik det er representert ved året 538.

Da vil den siste perioden med morderisk pavelig forfølgelse mot Guds trofaste begynne, slik det skjedde i den mørke middelalder fra 538 til 1798. Dette vil føre til at menneskets prøvetid avsluttes, når Mikael står fram, slik 1798 er et bilde på, da pavedømmet, som hadde hatt framgang i ett tusen to hundre og seksti år, ble rammet av den dødelige sårets harme.

Vi vil fortsette denne studien i den neste artikkelen.

«Ved en anledning, da jeg var i New York City, ble jeg i nattens timer kalt til å se bygninger reise seg etasje på etasje mot himmelen. Disse bygningene ble garantert å være ildfaste, og de ble oppført for å herliggjøre sine eiere og byggmestre. Høyere og atter høyere reiste disse bygningene seg, og i dem ble de kosteligste materialer brukt. De som disse bygningene tilhørte, spurte ikke seg selv: 'Hvordan kan vi best herliggjøre Gud?' Herren var ikke i deres tanker.»

«Jeg tenkte: 'Å, om de som således investerer sine midler, kunne se sin handlemåte slik Gud ser den! De hoper opp storslåtte bygninger, men hvor tåpelig er ikke deres planlegging og uttenkning i universets Herskers øyne. De gransker ikke med hjertets og sinnets fulle krefter

hvordan de kan herliggjøre Gud. Dette, menneskets første plikt, har de mistet av syne.»

«Etter hvert som disse praktfulle bygningene reiste seg, frydet eierne seg i ærgjerrig stolthet over at de hadde penger å bruke til å tilfredsstille seg selv og vekke sine naboers misunnelse. Mye av de pengene som de således investerte, var tilegnet ved utbytting, ved å undertrykke de fattige. De glemte at det i himmelen føres regnskap over enhver forretningstransaksjon; enhver urettferdig handel, enhver bedragersk handling, er der opptegnet. Den tid kommer da menneskene i sitt bedrag og sitt hovmod vil nå et punkt som Herren ikke vil tillate dem å overskride, og de skal lære at Jehovas langmodighet har en grense.»

«Scenen som deretter fremstilte seg for meg, var en brannalarm. Menn betraktet de høye og angivelig ildsikre bygningene og sa: 'De er fullstendig trygge.' Men disse bygningene ble fortært som om de var laget av bek. Brannsprøytene kunne ikke gjøre noe for å stanse ødeleggelsen. Brannmennene var ute av stand til å betjene sprøytene.»

«Jeg er blitt undervist om at når Herrens tid kommer, dersom ingen forandring har funnet sted i hjertene hos stolte, ærgjerrige mennesker, vil mennesker finne at den hånd som hadde vært sterk til å frelse, vil være sterk til å ødelegge. Ingen jordisk makt kan stanse Guds hånd. Intet materiale kan brukes ved oppføringen av bygninger som vil bevare dem fra ødeleggelse når Guds fastsatte tid kommer til å sende gjengjeldelse over mennesker for deres ringeakt for Hans lov og for deres selviske ærgjerrighet.»

«Det er ikke mange, selv blant lærere og statsmenn, som forstår årsakene som ligger til grunn for samfunnets nåværende tilstand. De som holder regjeringens tømmer, er ikke i stand til å løse problemet med moralsk fordervelse, fattigdom, armod og tiltagende kriminalitet. De strever forgjeves med å sette forretningsvirksomheten på en sikrere grunnvoll. Dersom mennesker ville gi større akt på Guds ords undervisning, ville de finne en løsning på de problemer som volder dem hodebry.»

«Skriftene beskriver verdens tilstand like før Kristi annet komme. Om de mennesker som ved ran og utpressing samler seg store rikdommer, står det skrevet: «Ye have heaped treasure together for the last days. Behold, the hire of the laborers who have reaped down your fields, which is of you kept back by fraud, crieth: and the cries of them which have reaped are entered into the ears of the Lord of Sabaoth. Ye have lived in pleasure on the earth, and been wanton; ye have nourished your hearts, as in a day of slaughter. Ye have condemned and killed the just; and he doth not resist you.» Jakob 5:3–6.»

«Men hvem leser de advarsler som gis ved de raskt oppfyllende tegnene i tiden? Hvilket inntrykk gjør de på verdslige mennesker? Hvilken forandring sees i deres holdning? Ikke mer enn det som ble sett i holdningen hos innbyggerne i den noakiske verden. Oppslukt av verdslig virksomhet og fornøyerler 'visste de ikke før vannflommen kom og tok dem alle bort.' Matteus 24:39. De hadde advarsler sendt fra himmelen, men de nektet å lytte. Og i dag iler verden, fullstendig uten hensyn til Guds advarende røst, mot evig undergang.»

«Verden er opprørt av krigens ånd. Profetien i Daniels ellefte kapittel har nesten nådd sin fullstendige oppfyllelse. Snart vil de trengselsscener som det er talt om i profetiene, finne sted.» Testimonies, bind 9, 12–14.

